

Marek Dyjak, Człowiek (Złota ryba)

Małe psy
Dopadały mnie po drodze
Każdy z nich
Chciał dla siebie urwać kęs
Choć czasami
Miałem tego dosyć
Trzeba było się
tą drogą wlec

Masz do skrzydeł
przywiązaną złotą rybę
Jeśli ty odfruniesz
Serce jej przestanie bić
Słuchaj, ptaku,
W klatce nie jest ci najgorzej
Źle jest wtedy,
Kiedy nie chce się już żyć

Gdy pukałem
Zamykano wszystkie bramy
Gdy waliłem
Ryglowano wszystkie drzwi
I mówili:
Nie powinien między nami
Nie powinien między nami
Taki człowiek żyć

Masz do skrzydeł
przywiązaną złotą rybę
Jeśli ty odfruniesz
Serce jej przestanie bić
Słuchaj, ptaku,
W klatce nie jest ci najgorzej
Źle jest wtedy,
Kiedy nie chce się już żyć

Wiele razy
Dopadałem bramy piekieł
I niebieskie
Mnie kusily często drzwi
W głowie pustka,
Wszystko dawno się skończyło
Puste miejsca,
Pozostały tylko sny

Masz do skrzydeł
przywiązaną złotą rybę
Jeśli ty odfruniesz
Serce jej przestanie bić
Słuchaj, ptaku,
W klatce nie jest ci najgorzej
Źle jest wtedy,
Kiedy nie chce się już żyć